

PROPOZYCJA MONITORINGU I BADAŃ NAUKOWYCH DOTYCZĄCYCH MOTYLI

Monitoring przedmiotów ochrony jak i realizacji ewentualnych zabiegów ochronnych powinien być realizowany według uproszczonej/zmodyfikowanej metodyki GIOŚ/IOP w zakresie (liczba stanowisk, częstotliwość) uzależnionym od możliwości BPN a także aktualnej dostępności stanowisk (w mokre lata na niektóre z nich trudno dotrzeć). Niektóre z biebrzańskich stanowisk znajdują się w sieci krajowego monitoringu GIOŚ i tam monitoring (finansowany ze źródeł zewnętrznych) może być prowadzony dokładnie według standardów metodycznych opracowanych dla gatunków z załączników Dyrektywy Siedliskowej. Generalnie monitoring stanu populacji oraz stanu siedliska powinien dotyczyć jedyne go znanego stanowiska strzępotka edypusa oraz wybranych stanowisk przeplatki maturalny i czerwonończyka fioletka. W przypadku czerwonończyka nieparka wystarczające jest monitorowanie rozmieszczenia występowania gatunku na terenie ostoi.

Badania naukowe ze względu na ich wysokie koszty powinny być prowadzone głównie w ramach projektów zewnętrznych wspieranych organizacyjnie oraz w miarę możliwości kadrowo przez BPN. W przypadku wszystkich gatunków w kontekście ochrony pożądanym jest poznanie zdolności dyspersji oraz struktury populacji (z zastosowaniem klasycznych metod ekologii populacji jak również, a może przede wszystkim metod genetycznych). Szczególnie interesujące wydaje się być poznanie struktury populacji przeplatki maturalny na terenie ostoi, a także wpływu parazytoidów na dynamikę liczebności tego gatunku. Drugim priorytetem powinno być zbadanie preferencji siedliskowych strzępotka edypusa i tym samym poznanie czynników limitujących jego występowanie w Dolinie Biebrzy.

Metodyka opisana w przewodnikach GIOŚ/IOP w przypadku motyli nie powinna być zalecana jako podstawa inwentaryzacji dla potrzeb PZO ani w Dolinie Biebrzy, a nie innych słabo zbadanych obszarach Natura 2000. Wynika to z tego, że metodyka ta została opracowana z myślą o monitoringu, a nie inwentaryzacji! W odniesieniu do motyli fenologia nie pozwala zazwyczaj na to, aby przeprowadzić jednocześnie inwentaryzację oraz monitoring ilościowy imagines. Zalecenia stosowania tej metodyki przy PZO są więc swego rodzaju nieporozumieniem. Monitoring motyli prowadzony dokładnie wg tej metodyki wiąże się z dużą czasowością i kosztownością (stawka na roczny monitoring jednego stanowiska jednego gatunku w ramach krajowego monitoringu to ok. 1,4 tys zł) i są w praktyce niewykonalne w przypadku większej liczby stanowisk. Ponadto taki monitoring może być prowadzony jedynie w przypadku relatywnie dobrze rozpoznanego terenu.

